

Norme privind întocmirea aparatului critic al studiilor

I. La prima citare este obligatoriu să fie oferite toate informațiile bibliografice ale lucrării menționate, respectându-se următoarea ordine: prenumele și numele autorului, titlul lucrării (întotdeauna redat cu italic), Editura (**pentru lucrările/studiile publicate începând cu anul 1947**), locul și anul apariției, pagina/paginile (indiferent că se face trimitere la o singură pagină sau la mai multe, se va folosi doar abrevierea **p.**)

Ex.: Șerban Papacostea, *Geneza statului în Evul Mediu românesc. Studii critice*, ediție adăugită, Corint, București, 1999, p. 55;

Ștefan Andreescu, *Restitutio Daciae (Relațiile politice dintre Țara Românească, Moldova și Transilvania în răstimpul 1526-1593)*, Editura Albatros, București, 1980, p. 49-76;

II. Numele și prenumele autorilor nu se redau cu majuscule (cu excepția bineînțeles a inițialelor acestora) :

Ex : Șerban Papacostea; Ștefan Andreescu, etc.

III. În cazul citării unor studii din volume colective, ordinea va fi următoarea: prenumele și numele autorului, titlul articolului/studiului, prenumele și numele coordonatorului /coordonatorilor respectivului volum (când se precizează acest lucru), titlul lucrării (în italic), editura, locul apariției, anul apariției, pagina/paginile :

Ex. : Șerban Papacostea, *Tratatele Țării Românești și Moldovei cu Imperiul Otoman în secolele XIV-XVI: ficțiune politică și realitate istorică*, în Nicolae Edroiu, Aurel Răduțiu, Pompiliu Teodor (coord.), *Stat, societate, națiune. Interpretări istorice*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1982, p. 93-106;

Ștefan Andreescu, *Giovanni-Andrea și Giacomo di Promontorio: doi frați genovezi în slujba sultanilor otomani*, în Ovidiu Cristea, Gheorghe Lazăr (coord.), *Vocația istoriei. Prinos profesorului Șerban Papacostea*, Editura Istros, Brăila, 2008, p. 254-262;

NB: în cazul în care numărul coordonatorilor este mai mare de trei, atunci se poate menționa doar numele primului dintre aceștia, urmat de formula *et al.*;

IV. în cazul citării studiilor publicate în periodice se respectă aceeași ordine, cu precizarea că de această dată se menționează seria (acolo unde este cazul), numărul tomului (redat cu numere romane sau arabe, în funcție de sistemul folosit pentru fiecare periodic în parte), anul de apariție, numărul și paginile studiului la care se face trimitere;

NB: dacă respectivul periodic se regăsește în *lista de abrevieri* stabilită de către Redacția SMIM, autorii trebuie să utilizeze acest sistem; în caz contrar, titlul periodiceului se redă între ghilimele și cu litere drepte:

Ex.: N. Iorga, *Privilegiul lui Mahomed al II-lea pentru Pera (1 iunie 1453)*, în **AARMSI**, s. II, XXXVI, 1913, p. 17-20;

Virgil Ciocîltan, *Între sultan și împărat: Vlad Dracul în 1438*, în **RdI**, 29, 1976, nr. 11, p. 1788-1780;

Cristina Feneșan, *Mihaloglu Mehmet Beg et la principaute de Valachie (1508-1532)*, în „The Journal of Ottoman Studies”, XV, 1995, p. 143-145;

V. în cazul studiilor publicate/republicate în volume de studii de autor (în situația în care este folosită această ultimă ediție), recomandăm ca trimiterea să se facă în felul următor:

Ex.: Șerban Papacostea, *Relațiile internaționale ale Moldovei în vremea lui Ștefan cel Mare*, în idem, *Evul mediu românesc. Realități politice și curente spirituale*, Editura Corint, București, 2001, p. 139-178;

Ștefan Andreescu, *Inițiativele politice ale lui Ieremia vodă Movilă din vara și toamna anului 1599*, în idem, *Medievale*, Editura Istros, Brăila, 2016, p. 195-208;

VI. Acronimul *op. cit.* este recomandat să se folosească doar în situația în care în aparatul critic al studiului se face trimitere la o singură lucrare a unui autor (însă după prima citare a acesteia, în care sunt oferite toate informațiile de natură bibliografică):

Ex.: [prima citare]: George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București. 1594-1821*, Editura Academiei Române, București, 1961, p. 101-105;

[a doua citare]: G. Potra, *op. cit.*, p./ G. Potra, *Documente București*, p.;

VII. În situația în care în aparatul critic al studiului sunt folosite mai multe lucrări aparținând aceluiași autor, recomandăm ca în aparatul critic ele să fie menționate sub formă abreviată, precizându-se însă acest lucru după prima citare completă a lor:

Ex.: Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova. Sec. XIV-XVII*, Editura Enciclopedică Română, București, 1971, p. 132-133 [în continuare: *Dicționar*];

Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, Edit. Academiei Române, București, 1961, p. [în continuare: *Repertoriul*];

VIII. Abrevierea *Idem* se folosește doar atunci când în note se subsol consecutive sunt citate lucrări aparținând aceluiași autor:

Ex.: ²⁹George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București. 1594- 1821*, Editura Academiei Române, București, 1961, p. 101-105;

³⁰ Idem, *Tezaurul documentar al județului Dâmbovița....*

IX. *Ibidem* (întotdeauna în formă italicizată), se folosește doar atunci când în note de subsol consecutive se face trimitere la același autor și aceeași lucrare:

Ex.: ³⁵George Potra, *Documente privind istoria orașului București*, p. 101-105;

³⁶*Ibidem*;

X: Nu recomandăm folosirea abrevierilor *Idem* și *ibidem* în cazul în care în aparatul critic se face trimitere la documente inedite aflate în diverse fonduri arhivistice; în acest caz, este de preferat ca de fiecare dată, chiar și atunci când notele sunt consecutive, să fie menționate toate detaliile referitoare la respectivele cote arhivistice:

Ex.: ²³ ANIC, Mitropolia Țării Românești, XCIII/9.

²⁴ ANIC, Mitropolia Țării Românești, LVII/3.

²⁵ ANIC, Mănăstirea Tismana, XXXIX/2.

²⁶ SJAN Dolj, Documente, XXIII/3.

XI. În cazul volumelor de documente *este obligatoriu* ca pe lângă titlu, editura, locul și anul apariției, să se menționeze și autorii respectivelor volume:

Ex.: Petronel Zahariuc, în colaborare cu Florin Marinescu și Dumitru Nastase, *Documente românești din arhiva mănăstirii Simonpetra de la Muntele Athos*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2016;

Gheorghe Lazăr, *Documente privitoare la negustorii din Țara Românească*, vol. 1, 1656-1688, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2013;

NB: aceeași recomandare/cerință este valabilă și în cazul volumelor realizate în cadrul colecțiilor *Hurmuzaki*, *Documente privind istoria românilor* și *Documenta Romaniae Historia*, redactate sub formă abreviată (și boldită în cazul volumelor **DIR** și **DRH**), precizându-se totodată, după caz, seria și veacul:

Ex. : Hurmuzaki, *Documente*, XIV/1, ed. N. Iorga, București, 1915, p. 103-107;

DIR,B, XVI/6 (1591-1600), nr. 155, p. 140-141;

DRH,B, vol. I (1247-1500), întocmit de P.P. Panaitescu și Damaschin Mioc, Editura Academiei Române, București, 1966, nr. 117, p. 201-202;